

VAN VOORWERELDLIJKE REPTIELEN, GEDULDIGE SCHILDWACHTEN, HELIKOPTERS
EN NOG VEEL MEER

Verslag wandelexcursie Huizer Pier/Gooimeerkust
Zondag 20 december 1987 o.l.v. Hans van Oosterhout

door Rob Kloosterman

Het was een door een hoge wattendeken bedekte zondagochtend voor Kerst, met goed zicht, windkracht 6 en een temperatuur van 10 graden boven nul. Circa twintig geïnteresseerden kwamen opdagen bij " 't Roefje" aan de Huizer Pier. Na op het nabij gelegen drasige ~~wellandje~~ ~~enige~~ Graspiepers te hebben waargenomen (Water- en Oeverpiepers komen daar overigens ook voor) ging het richting pier, alwaar in de vaargeul circa vijf paartjes Grote Zaagbekken (wat was het ook weer, room- of boterbuiken?) zwommen. Vlak daarna kwamen nog zo'n 15 paartjes uit de jachthaven gevlogen, richting Gooimeer.

Twee Krakeenden joegen over, waar de toppen van het bos tegenover de jachthaven zouden zijn als het niet gekapt was.

Links van de dam, boven het Gooimeer, opereerde een zeer dichte, tollende vlucht van zo'n 20 Wintertalingen. Met windkracht zes op de staart zijn ze nog sneller dan ze al in hun normale doen zijn. Eenmaal neergestreken in het water tussen een groep Wilde- en Kuifeenden plus Meerkoeten, was het goed te zien dat zij Europa's kleinste eendesoot zijn.

Ondanks de harde wind zijn we naar het einde van de pier gelopen, alwaar een prachtig uitzicht werd verkregen op het witgekuifde Gooimeer. Tussen een groepje met rustige vleugelslag vliegende Aalscholvers konden wij goed de witgebuikte jonge vogels ontdekken. Een Aalscholver had plaats genomen op een zitje in het water, hetgeen eigenlijk als vaargeul-aanduiding dient. Hij deed mij even denken aan een voorwereldlijk reptiel.

Enige volwassen Grote Mantelmeeuwen vlogen al fouragerend laag over het water. Hoekige, felle rovers met een gitzwarte mantel. Verder waren nog waar te nemen een groepje van circa 10 Futen en zeer veel laag over het water rommelende Kapmeeuwen.

Teruglopend over de pier vloog een formatie van zo'n 30 Kolganzen over ons heen. De zwarte buikvlekstroken goed waarneembaar. Bij het begin van de pier speelde een troep van circa 20 Ringmussen.

Aangekomen ter hoogte van de steenfabriek kwamen wij een verzameling van ongeveer 90 Houtduiven tegemoet, dan weer zittend in de bomen, dan weer vliegend.

Langs het verlaten weiland tussen bosrand en rietkraag richting "Oud Naarden" werden we vergezeld door wat Koolmezen, Merels, Fazanten en een met veel aandacht etende Zwarte Kraai.

Aandoenlijk was het aanzicht van een wat al te tamme Roodborst, welke later vleugellam bleek te zijn. Hij kon, voor ons althans, het vege lijf nog redden. Vanuit de bosrand gaf plotseling een Groene Specht met een diep golvende vlucht een show weg. Een "lach" kon er echter niet vanaf. Het was de tijd van het jaar niet.

Vanaf de "Magdalena" uitkijkpost (zo was het toch, Hans?) was vrijwel niets op het Gooimeer te bekennen. Ook de in dit gebied gesignaleerde Rode Wouw liet zich niet zien.

Weer beneden aangekomen had een poging om het geluid van de schuwe Waterral op te roepen ook al geen succes. Na een korte koffie-onderbreking in "Oud Naarden" werd via de boszijde weer teruggelopen naar de Oude Haven van Huizen. Buiten gekomen lieten meteen al twee Grote Bonte Spechten zich uitgebreid observeren. Daarna weer verder. Een enkele Ekster, Vlaamse Gaai en Zwarte Kraai scharrelde rond, terwijl wat Goudhaantjes hun "sie-sie" lieten horen. Een Ransuil zat verstoord te kijken op een hoge tak, dicht tegen de stam van een den. In alarmhouding met vertikaal gespitste pluimen.

Het laatste gedeelte van de excursie leidde door een prachtig landschap van akkers, afgewisseld met bos, zeer open maar vrijwel nergens verstoord door bebouwing.

Een groepje van pak weg 20 Staartmezen (er waren geen noordelijke bij) zwierf rond in de struiken. Iemand vergeleek ze met helikopters. Aangeland bij het eerder genoemde drassige weilandje achter 't Roefje kregen we nog een toegift in de vorm van een peloton van acht Blauwe Reigers, onverstoorde dicht opeen staand in de harde wind aan een slootkant, als grote grijze geduldige schildwachters. Onbeweeglijk met de kop en spietsdolk tussen de schouders. De jonge exemplaren in een wat donkerder verenkleed. Prachtige vogels.

Een schitterende ochtend, mede gerealiseerd door de enthousiaste en deskundige begeleiding van Hans, waarvoor nogmaals dank.